

denter, sincere, sobrie publicam rem administret; filii vero, ut^(a) sunt plerunque parentibus absimiles, favore potentiaque parentum prestantes succedant^(b), harumque artium ignari omni crudelitatis ac libidinis scelere se contaminent. et est quidem difficile ut in summis deliciis homines nati, in omni voluptate nutriti, ubi erro- 5 ribus atque assentationibus omnia plena sunt, ad rectum iter declinent; nam neque sunt qui admonere aut dicere verum ausint, neque qui dici sibi verum^(c) velint. ex celesti itaque munere <e>venit, si qui ex his tenebris erumpant et veram rationem aliquando aspiciant^(d). evenit autem aliquando, ut privati quidam^(e) nefarii ac 10 facinorosi essent, qui postea in principatum sublatis equos se iustosque prebuisser, ut de Augusto legimus. audivimus^(f) de Ubertino nuper, qui, cum antea complices multos ac ministros scelerum haberet, dominus factus seorsum eos^(g) evocavit atque admonuit ut ab his abstinere: hactenus se in omnem rem comitem^(h), 15 posthac equum principem prestiturum; de his, que antea gesta essent, nullam se rationem habiturum; in futurum, ne quid admitterent, providerent. eos igitur, qui ab solitis vitiis abstinere non possent, male habuit; ceteros, ut dignum equumque fuit, coluit⁽ⁱ⁾. illi autem prorsus abominabiles⁽ⁱ⁾ sunt, qui, non recte vivendi viam 20 secuti sed spurcissimos ac detestabiles mores imitati, infeliciter periere.

(a) B om. ut (b) B secedant P succedunt (c) B qui sibi dicere verum P dicere verbum (d) BP veram aliq. rat. despiciant (e) R quidem (f) B³ audimus (g) BP eos seorsum (h) BP om. comitem (i) Dopo abominabiles s'arresta il frammento in BB³

(1) Sul conto di Ubertino di Nicolò da Carrara, terzo signore di Padova, il quale morì addì 29 marzo 1345, vien detto: « abundans opibus et liber patrio metu, per multam licentiam vivere exorsus est, fuitque eius vita varia: ut enim in iuventute multa libidinose

« multaque iracunde gessit, ita in se-
« nectute et post susceptum principa-
« tum, et sapienter et magnifice fere
« omnia » (cf. A. GNESTO, *Petri Pauli Vergerii "De principibus Carra-
riensibus et gestis eorum liber"*, Padova, 1925, p. 79).